

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΤΗΣ ΜΠΕΤΖΑΛΛΑΣ.

Ἡ ἐορτή τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Νικολάου Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ ἐωρτάσθη μέ ὅλην αὐτῆς τήν μεγαλοπρέπειαν εἰς τόν ἱερόν Ναόν αὐτοῦ εἰς τήν πόλιν τῆς Μπετζάλλας, τήν Κυριακὴν, 6^η /19^η Δεκεμβρίου 2010.

Ἡ πόλις Μπετζάλλα, παρά τήν Βηθλεέμ, δεξιὰ τῷ διερχομένῳ τόν συνοριακόν ἔλεγχον τοῦ τάφου τῆς Ραχήλ, εἶναι μία τῶν «οὐχί ἐλαχίστων» πόλεων τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, ἀριθμοῦσα 15.000 χιλιάδας περίπου κατοίκων, ἐκ τῶν ὁποίων 7.000 χιλιάδες περίπου εἶναι Ἀραβόφωνοι Ὀρθόδοξοι, ποίμνιον τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Κοινότης αὕτη εἶναι καλῶς ὠργανωμένη μέ πολλά ἐκκλησιαστικά καί φιλανθρωπικά ἰδρύματα, ὑπαγόμενα ποιμαντικῶς εἰς τό Πατριαρχεῖον, τό ὁποῖον διατηρεῖ εἰς τήν πόλιν ἡγουμενεῖον μέ ἡγούμενον σήμερον τόν Ἁγιοταφίτην Ἀρχιμανδρίτην Νάρκισσον καί τρεῖς ἐγγάμους ἱερεῖς, τούς αἰδιεσιμωτάτους π. Νικόλαον, π. Γεώργιον καί π. Παῦλον.

Ἡ Ἑλληνορθόδοξος αὕτη Κοινότης κοσμεῖται ὑπό δύο μεγάλων καί περικαλλεστάτων ναῶν τοῦ 19^{ου} αἰῶνος, αὐτοῦ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου καί αὐτοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἐορτάζοντος τήν 6^η Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ὑπό τόν ναόν τοῦτον ὑπάρχει κρύπτη εἰς σχῆμα φυσικοῦ σπηλαίου ὡς ἐπὶ τό πλεῖστον, δι' οὗ ἡ παράδοσις διατηρεῖ ὅτι διῆλθε ὁ Ἅγιος Νικόλαος. Ἄν καί ἀναπόδεικτον ἐξ ἱστορικῶν πηγῶν, δέν δύναται κανεῖς νά τό ἀπορρίψῃ, ἐάν σκεφθῇ ὅτι ὁ Ἅγιος Νικόλαος, διαπιστωμένως ἐπισκεφθεῖς ὡς προσκυνητής τούς Ἁγίους Τόπους, ὅπωςδῆποτε ἐπεσκέφθη τήν Βηθλεέμ καί τό θεοδέγμον Σπήλαιον τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου ὀλίγον μόνον ἀπέχει ἡ πόλις τῆς Μπετζάλλας, ἡ γνωστή καί βιβλικῶς, Παλαιοδιαθηκικῶς ὡς Γκηλῶ.

Πρός τόν ναόν τοῦτον τοῦ Ἁγίου Νικολάου κατηυθύνθη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος τήν πρωίαν τῆς Κυριακῆς, 6^{ης} /19^{ης} Δεκεμβρίου 2010 ἐξ Ἱεροσολύμων μετὰ συνοδείας. Φθάσαντος εἰς τήν πόλιν, ὑπεδέχθη Αὐτόν εἰς τό ἡγουμενεῖον ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νάρκισσος.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος τῇ τιμητικῇ συνοδείᾳ τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀστυνομίας προσῆλθεν ἐκ τοῦ ἡγουμενείου εἰς τόν ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἔνθα γενόμενος δεκτός ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ναρκίσσου καί τῶν ἱερέων, ἐνεδύθη μανδύαν, ἠύλόγησε τόν λαόν καί ἤρξατο τῶν Καταβασιῶν, ἀκολούθως δέ προεξῆρξε τοῦ Ὁρθρου μετ' ἀρτοκλασίας καί ἐν συνεχείᾳ τῆς θ. Λειτουργίας.

Συλλειτουργοί Αὐτοῦ Ἀρχιερεῖς ἦσαν οἱ Σεβασμιώτατοι Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς, Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θαβωρίου κ. Μεθόδιος καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεβαστείας κ. Θεοδόσιος, οἱ ἔγγαμοι ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ καί ὁ ἡγούμενος τοῦ Προσκυνήματος τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων π. Ἰγνάτιος καί τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ, Ἀρχιμανδρίτης π. Ἀνανίας καί ἱεροδιάκονοι.

Ὁ Ὀρθόδοξος, ἀλλά καί μή Ὀρθόδοξος λαός προσήρχετο εἰς τόν Ναόν σταδιακῶς ἀπό τῆς πρωΐας, ἄχρις οὗ ἀσφυκτικῶς ἐπλήρωσεν τοῦτον. Ἐν εὐσεβείᾳ μετέσχεν οὗτος τῆς θείας Λειτουργίας εἰς τήν μυσταγωγίαν της ὁποίας ἐπαγωγικῶς προσεῖλκε ἡ

βυζαντινῶς ψάλλουσα μεικτὴ χορωδία τῆς Μπετζάλλας.

Εἰς τὴν Θ. Λειτουργίαν παρέστη ὁ Δήμαρχος τῆς Πόλεως κ. Ράζη Ζεντάν καὶ ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου μετὰ συνοδείας.

Εἰς τὸ Κοινωνικόν ἡ Α.Θ.Μ. ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς περὶ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἔχοντα οὕτως ἑλληνιστί:

Ἄνθρωπε τοῦ θεοῦ, καὶ πιστέ θεράπον, λειτουργέ Κυρίου, ἄνερ ἐπιθυμιῶν, σκεῦος ἐκλογῆς, στῦλε καὶ ἐδραῖωμα τῆς Ἐκκλησίας, Βασιλείας κληρονόμε, Ἱεράρχα Νικόλαε, μὴ παρασιωπήσης τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον», ἀναφωνεῖ εὐχετικῶς ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Μέ αὐτοὺς τοὺς λόγους περιγράφει ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας τὴν προσωπικότητα τοῦ σήμερον ἑορτίως καὶ πανηγυρικῶς τιμωμένου Ἀγίου Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας του θαυματουργοῦ.

Οὗτος ἠκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου καὶ εὐσεβοῦς αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Κωνσταντίνου. Ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν 318 Ἀγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἔτει 325 καὶ ἀπεβίωσε περὶ τὰ 330.

Τόσον πολὺ ἠγάπησεν ὁ Ἅγιος Νικόλαος τὸν Χριστόν, ὥστε νὰ καλῆται ὡς ἄλλος προφήτης Δανιήλ, «άνηρ ἐπιθυμιῶν» δηλονότι, ἀγαπητὸς τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος. Καὶ ὡς ἄλλος Παῦλος, «σκεῦος ἐκλογῆς», ἀλλὰ καὶ ὡς ἄλλος Τιμόθεος μαθητὴς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, «ἄνθρωπος τοῦ θεοῦ». Μέ ἄλλα λόγια, ἡ εἰς Χριστόν τελεία πίστις τοῦ Ἀγίου Νικολάου τὸν κατέστησε μιμητὴν τοῦ Χριστοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ δοχεῖον τῆς χάριτος τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ἀφ' ἑτέρου. Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὸ λείψανον τοῦ Ἀγίου Πατρός ἡμῶν σώζεται ἄφθορον εἰς τὴν πόλιν Μπάρι τῆς Ἰταλίας. Προσέτι δὲ καὶ ἐκ τῆς θείας δυνάμεως τῆς θαυματουργίας, τὴν ὁποίαν ἔλαβε παρὰ τοῦ θεοῦ.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ἀγαπητοὶ μου, μεθ' ὅλων τῶν Ἀγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ μεθ' ἡμῶν τῶν φερόντων τὴν σφραγίδα τῆς δωρεᾶς τοῦ Ἀγίου Πνεύματος διὰ τοῦ ἱεροῦ βαπτίσματος συναποτελοῦμεν τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία κατὰ τὸν Ἱερόν Χρυσόστομον διακρίνεται εἰς στρατευομένην καὶ θριαμβεύουσαν. Ἦ, καλλίτερον εἰπεῖν, εἰς ἐπίγειον καὶ οὐράνιον.

Τὸ μυστήριον τοῦτο τῆς Ἐκκλησίας παραμένει ἀκατάληπτον εἰς πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἂν ἀκόμη οὗτοι ὀνομάζονται Χριστιανοί. Ὅπως ἐξ ἴσου ἀκατανόητον παραμένει τοῖς πολλοῖς τὸ μυστήριον τῆς μητροπόλεως τῶν ἑορτῶν, δηλονότι τῶν Χριστουγέννων. Τοῦτο δὲ συμβαίνει, διότι ἡ εἰς Χριστόν τὸν θεόν ἡμῶν πίστις εἶναι χλιαρὴ, ὅπως ὁ χλιαρὸς ἄνθρωπος τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἀποστόλου Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου: «οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστὸς οὔτε ψυχρὸς, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου». (Ἀπ. Ἰω 3, 16). Κατὰ δὲ τὸν Ἅγιον Ἀπόστολον Ἰάκωβον τὸν ἀδελφόθεον καὶ πρῶτον Ἱεράρχην τῶν Ἱεροσολύμων ἡ πίστις ἄνευ ἔργων νεκρά ἐστὶ. «Ὡσπερ γάρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστὶ, οὕτω καὶ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστὶ», (Ἰακ. 2,26).

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος, ἀγαπητοί μου, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀναγνωρίζεται ὡς στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ συνεπῶς κληρονόμος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Ἐπίσκοπος τῆς πόλεως τῶν Μύρων τῆς Λυκίας ὑπῆρξεν πιστὸς θεράπων καὶ λειτουργὸς τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, τῆς Ἐκκλησίας λόγῳ τε καὶ ἔργῳ.

Νὰ λοιπόν, διὰ τί ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐορτάζωμεν ὄχι μέ δημοσίας πανηγύρεις, ἀλλὰ κατὰ τρόπον θεϊκόν. Ὅχι κατὰ τρόπον κοσμικόν, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὑπερκόσμιον, ὄχι τὰ ἰδικά μας, ἀλλὰ περισσότερον τὰ τοῦ Κυρίου. Ὅχι τὰ σχετικὰ μέ τὴν ἀσθένειαν, ἀλλὰ τὰ σχετικὰ μέ τὴν θεραπείαν. Ἐκτρεπόμενοι, οὕτως, ὡς παραγγέλλει ὁ σοφώτατος Παῦλος, «τάς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἡστόχησαν», (Α΄ Τιμ. 6, 20-21).

Καὶ ὁντως, ἀδελφοί μου, πολλοὶ Χριστιανοὶ ἡστόχησαν περὶ τὴν πίστιν εἰς Χριστόν, διότι ἔθεσαν ἑαυτοὺς ὑπεράνω καὶ συνεπῶς ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας, γενόμενοι οὕτως ὑπέρμαχοι τῆς ἀσεβείας καὶ ἀντίπαλοι τῆς εὐσεβείας. Συνετάχθησαν, μέ ἄλλα λόγια, μέ τὸ φρόνημα τοῦ κόσμου τούτου, ὅστις «κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται», κατὰ τὸν Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην, (Α΄ Ἰω. 5,19).

Διὰ τῆς σημερινῆς διπλῆς ἐορτῆς –καὶ λέγομεν διπλῆς ἐορτῆς διότι ἐορτάζομεν ἀφ’ ἐνός τὴν μνήμην τοῦ Ἀγίου Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ, ἀφ’ ἑτέρου τὴν χαρμόσυνον κλήσιν, τὸ κάλεσμα τῶν Χριστουγέννων-, ἀποδεικνύεται, ἐπαναλαμβάνομεν, διὰ τῆς διπλῆς αὐτῆς ἐορτῆς ὅτι ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία καὶ μάλιστα ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου καὶ συνεπῶς δέν φρονεῖ τὰ τοῦ κόσμου τούτου, δηλονότι τὰ τοῦ μαμωνᾶ, ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου. Δέν φρονεῖ τὰ τοῦ Ἡρώδου, ἀλλὰ τὰ τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ ἀνὴρ ἐπιθυμῶν, τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς καὶ τέλος ὁ κανὼν τῆς πίστεως, δηλονότι ὁ Ἅγιος Νικόλαος, δέν εἶναι ὁ Santa Claus τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς παγκοσμιοποιήσεως, ἀλλὰ ὁ ζῶν καὶ ἀψευδὴς μάρτυς τῆς σεσαρκωμένης ἐλπίδος καὶ τοῦ Ἡλίου τῆς Δικαιοσύνης, δηλαδή τοῦ ἐν σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Ἡμῶν γάρ διακηρύσσει ὁ σωφώτατος Παῦλος, τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν», (Φιλιπ. 3,20).

Οὐχὶ λοιπόν κοσμικῶς, ἀλλὰ θεϊκῶς καλούμεθα, ἀδελφοί μου νὰ ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἱεράν μνήμην τοῦ Ἀγίου Πατρός ἡμῶν Νικολάου, λέγοντες αὐτῷ μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ: «Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη περιερχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην κατενόησας δόξαν, Ἄγιε Ἄγιων. Ὅθεν ἡμῖν τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζῶων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις, Ἱερῶτατε».

Οὐχὶ κοσμικῶς ἀλλὰ ἐκκλησιαστικῶς καλούμεθα, ἀδελφοί μου, νὰ ἐτοιμάσωμεν ἑαυτοὺς, διὰ νὰ ὑποδεχθῶμεν τῆς μεγάλης τοῦ Θεοῦ Πατρός Βουλῆς τὸν Ἄγγελον τῆς εἰρήνης καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Μετὰ τοῦτο ἐπὶ ὥραν πολλὴν ὁ Μακαριώτατος καὶ οἱ ἱερεῖς μετέδιδον τὴν θ. Κοινωνίαν εἰς τοὺς ἀθρόως προσερχομένους πιστοὺς.

Μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία περὶ τοῦ Ναοῦ καὶ εἰς τὸ ὑπό

κάτω αὐτοῦ σπήλαιον, τό συνδεδεμένον ἐν τῇ παραδόσει μετὰ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀγίου Νικολάου, ἐν μέσῳ πανδήμου πλήθους ἐντός καί ἐκτός τοῦ ναοῦ, ἐκδηλοῦντος ἐν πλήρει χαρᾷ καί αὐθορμητισμῷ, ὀρθοδόξῳ τῷ τρόπῳ, τήν εὐλάβειαν αὐτοῦ πρὸς τόν Ἅγιον Νικόλαον καί τόν σεβασμόν αὐτοῦ πρὸς τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Μετὰ τήν διανομήν τοῦ ἀντιδώρου ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῆς Ἀρχιερατικῆς καί Ἱερατικῆς συνοδείας καί τῇ τιμητικῇ προσκοπικῇ παρελάσει μετέβη εἰς τό ἡγουμενεῖον, ἔνθα ἐδέχθη μικράν ἀναψυχήν. Ἐν τῷ μεταξύ, συμφώνως πρὸς τό διοργανωθέν πρόγραμμα τῶν τριημέρων ἐορτασμῶν τῆς πόλεως προσῆλθεν ὁ Πρωθυπουργός τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας κ. Σαλάμε Φαγιάντ.

Προσελθὼν ὁ Πρωθυπουργός, ἐγένετο δεκτός εἰς θερμοτάτην λαϊκὴν ὑποδοχὴν πρὸ τοῦ Ὀρθοδόξου ἡγουμενείου εἰς τήν πλατεῖαν τῆς πόλεως. Ἐνταῦθα προσεφώνησεν αὐτόν ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Ράζη Ζεντάν, ἀκολούθως δέ ὠμίλησεν ὁ ἴδιος, ἐκφράζων τήν χαρὰν αὐτοῦ διὰ τήν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ εἰς τήν ἐορτήν τῆς πόλεως καί ἠυχήθη τήν εἰρήνην καί δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ὅλης καί ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Παλαιστίνης, συμφώνως πρὸς τό ἀγγελικόν μήνυμα: «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Ἐκ τῆς ἐξέδρας εἰς τήν πλατεῖαν ὁ Πρωθυπουργός προσῆλθεν εἰς τήν αὐλὴν τοῦ Ὀρθοδόξου ἡγουμενείου, ἔνθα ἤναψε συμβολικῶς τό δένδρον τῶν Χριστουγέννων.

Ἐκ τοῦ τόπου τούτου συνοδευόμενος ὁ Πρωθυπουργός ὑπὸ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ναρκίσσου καί τοῦ λοιποῦ ἱερατείου, εἰσῆλθεν εἰς τό ἡγουμενεῖον. Ἐνταῦθα προσεφώνησεν αὐτόν ὁ Μακαριώτατος.

Εὐχαριστῶν τόν Μακαριώτατον ὁ Πρωθυπουργός, ἠυχήθη τήν συνεργασίαν τοῦ Πατριαρχείου μετὰ τῆς Παλαιστινιακῆς Ἀρχῆς διὰ τήν καλλιτέρευσιν τῶν ὄρων τῆς ζωῆς τοῦ Παλαιστινιακοῦ λαοῦ καί τήν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων αὐτοῦ.

Ἐκ τοῦ ἡγουμενείου ὁ Μακαριώτατος, ὁ Πρωθυπουργός, μέλη τῆς Κυβερνήσεως, Ἱερατεῖον, Ἐπίτροποι καί πολλοί ἐκ τοῦ λαοῦ παρεκάθισαν εἰς τράπεζαν ἐν τῷ ξενοδοχείῳ “Nativity”, παρατεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Ράζη Ζεντάν.

Ἡ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός Νικολάου τοῦ θαυματουργοῦ ἐωρτάσθη καί εἰς τήν ἐν Ἱεροσολύμοις παρὰ τό Πατριαρχεῖον Ἱεράν αὐτοῦ Μονήν δι’ ἐσπερινοῦ καί ἱεροῦ εὐχελαίου ἁφ’ ἐσπέρας καί διὰ θ. Λειτουργίας ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς, προεξάρχοντος τοῦ ἡγουμένου αὐτῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder